

Preek Allerheiligen 2016

Openbaring 7,2-4.9-14, Mt. 5, 1-12 a

Inleiding

Vandaag vieren we Allerheiligen en Allerzielen, omdat wij aanvoelen, weten, dat de doden horen bij het leven, onverbrekkelijk. Johannes schenkt ons een visioen op eeuwig leven. Eeuwig leven begint op het moment dat je gelooft dat de liefde, als je er bent voor elkaar, dat dat het laatste woord heeft ...

Overweging

Jezus ging de berg op, om te vertellen over het koninkrijk van God waar Hij van droomt. Dat koninkrijk heeft alles te maken met de wijze waarop wij omgaan met en omzien naar, elkaar. De levenden en doden in dat koninkrijk zijn de heiligen die ons dragen.

De gedachte aan de dood en aan ons levenseinde kan ons somber stemmen. Het toelaten van de voorspellingen over vluchtelingenstromen, klimaatsveranderingen met alle gevolgen van dien vergroten de kans op somberheid en angst. Het verdriet van mensen is vaak groot. God weet ervan.

Jezus die de berg op ging en de mensenmassa toesprak (in de z.g. Bergrede) zegt: wie gelooft, heeft eeuwig leven; als wij ons vertrouwen geven aan Hem, dan wordt alles nieuw. Of, met de woorden uit de Bergrede: Als je liefde en zorg schenkt aan elkaar, dan weet je dat het allemaal niet vergeefs is. Als jij de deur openzet, als jij je hand uitsteekt, dan weet je wie de ander is, dan ontdek je wat liefde is, dan proef je wat vriendschap is, dat is geloven.

Het eeuwig leven is geen pretpark waar je een kaartje voor moet zien te bemachtigen, eeuwig leven begint op het moment dat je gaat geloven dat als jij de eerste stappen zet, dat je dan gaandeweg de Eeuwige zult

ontmoeten die wat jij begonnen bent, af zal maken. Onze aarzelende liefde, onze breekbare trouw, zal Hij tot voltooiing brengen...

Pijn en verdriet verdwijnen niet zomaar als je gelooft, maar ze kunnen je niet meer breken. De dood slaat niet op de vlucht, alles wat leeft zal sterven, maar wie durft of kan geloven, weet dat de dood het laatste woord niet heeft, het laatste woord dat is de liefde, die blijft over, .

Allerheiligen en Allerzielen, zo dicht bij elkaar omdat heiligen, mensen zijn, die het leven 'heel' houden. Angst, jaloezie, eigenbelang, zij hebben het achter zich gelaten. Heiligen, dat zijn ook onze gestorven mensen die we ons leven lang met ons meedragen, zij houden alles wat leeft bij elkaar, de dood scheidt hen niet van ons, want aan dat eeuwige leven, daar waren zij al aan begonnen.....

Breng geen schade toe, niet aan de aarde, de zee, de bomen, zo staat er in het visioen van Johannes. Er wordt veel schade toegebracht aan alles wat groeit. Ook onze harten worden beschadigd door onmenselijke wetten, door hebzucht en geweld. Wat kunnen we daaraan doen?

Heiligen kunnen ons laten beleven hoeveel kracht en hoop, geloof aan mensen kan geven. Hoe het geloof hen optilt, hoe het wonden kan verzachten en helen.

Steeds opnieuw staan er heilige mensen op die net als Johannes geloven in het visioen van een onafzienbare menigte, heiligen, levenden en doden die niet ophouden lief te hebben, mensen die ons leven zo de moeite waard maken. Zij zien de goede wil in ons die anderen vaker niet zien, ze zien je en laten je voelen dat jij de moeite waard bent.

Op Allerheiligen, Allerzielen willen we vooral mensen, heiligen, danken, hun naam blijven noemen, en elkaar uitnodigen om door te gaan met liefhebben, helen, verzachten, mild zijn, te troosten, te geloven, *Amen*